

sammenhæng med opsigelsesreglerne og godtgørelsesreglerne, som er foreslået ændret under nr. 4 og 6. Den gældende lovs § 3, stk. 1, bestemmer, at arbejdsgiveren i tilfælde, hvor funktionæren har krav på højst 3 måneders varsel, er pligtig til at udrede en erstatning svarende til lønnen indtil det tidspunkt, for hvilket lovlige opsigelse kunne have fundet sted (forudsat at almindelige erstatningsregler ikke medfører større ansvar). Bestemmelsen foreslås ændret, således at den nu vedrører funktionærer med krav på højst 5 måneders opsigelsesvarsel, hvilket efter den under nr. 4 foreslåede ændring vil sige funktionærer med mellem 3 og 6 års anciennitet.

Den funktionær, der ikke har været ansat i virksomheden i mindst 3 år, vil normalt svarende til gældende regler alene kunne kræve en erstatning svarende til 1 måneders løn, respektive 3 måneders løn (beregnet efter principperne i § 2).

#### Til nr. 8.

Forslaget er en konsekvens af den under nr. 7 foreslåede ændring.

En funktionær, der har oparbejdet anciennitet svarende til f. eks. 7 måneders varsel eller 9 måneders varsel, vil således ved en ændring af lovbestemmelsen i overensstemmelse med det foreslåede ubetinget have krav på at modtage indtil 5 måneders løn (efter principperne i § 2), medens den resterende del af erstatningskravet behandles efter bestemmelserne i § 3, stk. 2.

#### Til nr. 9.

Forslaget er en konsekvens af den under nr. 7 foreslåede ændring.

#### Til nr. 10.

Bestemmelserne i gældende lovs § 4, sidste pkt., fastsætter et minimum for arbejdsgiverens erstatningskrav i tilfælde af funktionærens udeblivelse eller bortgang fra tjenesten. Efter forslagsstillernes opfattelse er en arbejdsgiver, der udsættes for retsstridig optræden fra funktionærens side og derved påføres tab, tilstrækkeligt beskyttet i medfør af bestemmelserne i bestemmelsens 1. punktum og dansk rets erstatningsregler i øvrigt.

Med den nuværende lovtekst anvendes reglerne jævnlige af arbejdsgivere som pression og ofte under forhold, hvor arbejdsgiveren intet tab lider.

Hertil må føjes, at det i juridisk henseende er utraditionelt at yde erstatning for tab, der ikke dokumenteres, eller under forhold, hvor formodningen er for, at tab ikke er lidt.

#### Til nr. 11.

Ifølge den gældende lov kan det ved skriftlig kontrakt bestemmes, at en funktionær kan opsiges med 1 måneders varsel, såfremt han inden for et tidsrum på 12 på hinanden følgende måneder har oppebåret løn under sygdom i i alt 120 dage. Dette foreslås ændret, således at opsigelse — uden skriftlig kontraktbestemmelse herom — kan finde sted med 2 måneders varsel, såfremt en funktionær har været syg i 4 måneder i sammenhæng. Efter den gældende bestemmelse er det endvidere en betingelse for opsigelsens gyldighed, at den afgives i umiddelbar tilknytning til udløbet af de 120 dage, og medens funktionæren endnu er syg. Denne gyldighedsbetingelse foreslås indskrænket til, at opsigelse skal finde sted, medens funktionæren endnu er syg.

Motiveringen for forslaget er, at den nugældende lovbestemmelse i praksis har vist sig vanskelig håndterlig af tekniske grunde. Yderligere er motiveringen den, at det forekommer urimeligt, at en funktionær, der f. eks. har oparbejdet en anciennitet svarende til 9 måneders opsigelsesvarsel, skal kunne afskediges med et varsel på 1 måned i den i loven beskrevne situation. Der er normalt her tale om funktionærer i en fremrykket alder, og forslaget til-siger således også en betryggelse for de „ældre“ funktionærer i forhold til den nugældende retstilstand.

#### Til nr. 12.

Ifølge § 5, stk. 3, er arbejdsgiveren, såfremt denne yder funktionæren kost og logi som en del af lønnen, pligtig til under sygdom at yde funktionæren den fornødne pleje, så længe han forbliver i arbejdsgiverens hus.

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den efter den stedfundne udvikling må skønnes overflødig.

#### Til nr. 13.

Efter den gældende bestemmelse har arbejdsgiveren ret til at kræve lægeattest under sygdom af mere end 14 dages varighed, og undladelse af at efterkomme denne forpligtelse giver adgang til at hæve tjenesteforholdet uden varsel. Denne bestemmelse foreslås ændret og suppleret, således at pligten først indtræder ved 4 ugers sygdom, og således at der indrømmes funktionæren 8 hverdage til at fremskaffe erklæringen.

Motiveringen for den førstnævnte ændring er, at sygdom af kortere varighed ikke bør give arbejdsgiveren adgang til at udøve den pression over for funktionæren, der kan ligge i at fremsætte krav af den i § 5, stk. 4, omhandlede art; derimod forekom-